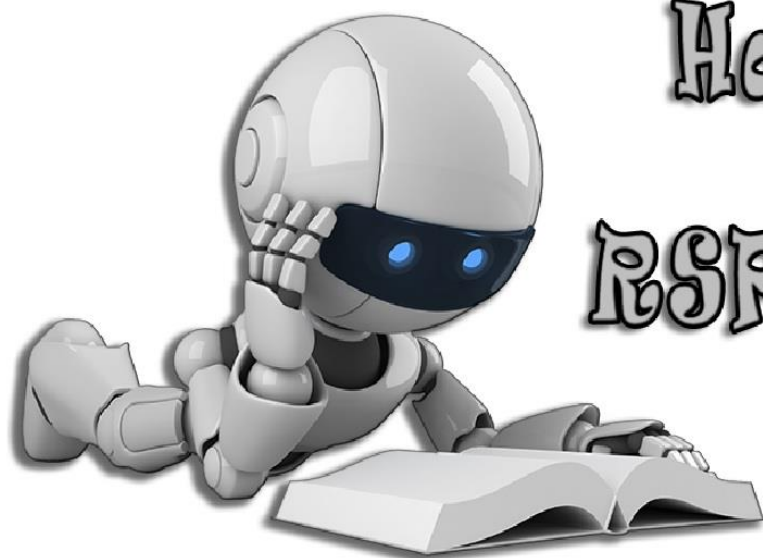

*Necht' se výsledky našeho bádání stanou základním kamenem
pro další práci.*

**X. gimnazija Ivan Supek
Agencija za odgoj i obrazovanje
Liceo Scientifico Statale Seguenza
Gymnázium Pavla Jozefa Šafárika
Střední škola Náhorní
Aquilonis d.o.o.**

H4RSP Jak pomoci

Handbook 4 RSP readers

Příručka pro slabé čtenáře
(project no. - 2016-1-HR01-KA201-022159)

**Spolufinancováno z programu
Erasmus+ Evropské unie**

Funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

<http://handbook4rspreaders.org/>

<p>X. GIMNAZIJA „IVAN SUPEK“</p> <p>Agencija za odgoj i obrazovanje Liceo Scientifico Statale Seguenza Gymnázium Pavla Jozefa Šafárika Střední škola Náhorní Aquilonis d.o.o.</p> 	
<p style="text-align: center;"><i>Handbook for reluctant, struggling and poor readers</i> (project no. - 2016-1-HR01-KA201-022159) Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union</p>	

3. JAK POMOCI

JAK SI PORADIT S NEOCHOTOU

Měli bychom mít na paměti, že naší cílovou skupinou jsou žáci neochotní a slabí a že úvodní pokroky, pokud vůbec nějaké budeme schopni spatřit, budou minimální. V žádném případě nemůžeme očekávat, že tito studenti budou pro naši věc motivováni a pozitivně naladěni. Čelíme v tomto případě veliké výzvě.

Tyto děti se čtením v žádném případě nebaví; některé z nich dost možná nikdy nepřčetly ani jednu knihu. Důvod je jednoduchý – čtení nesnášejí. Naše mise se zdá být ztracena již na samém začátku. Je třeba si položit otázku: Má to vůbec cenu? Odpověď: Pokud to nezkusíme, nikdy se to nedozvíme. A klidně se můžeme utěšovat myšlenkou, že nemáme co ztratit.

Pokud se rozhodneme učit dospívající děti, měli bychom se nejdříve sami naučit něco o nich. Každá generace je odlišná, a není proto překvapením, že si mezi sebou často nerozumí. Nicméně většina těch rozdílů je pouze na povrchu (oblečení, účes, hudba apod.) a je chybou dospělých (oni by měli udělat ten první krok), že nejsou schopni vidět hlouběji, protože tam uvnitř je vše velmi podobné tomu, jak to kdysi vypadalo u nich samotných (nálady, názory, problémy apod.).

Dospívající vždycky ocení, když se o ně zajímáme – o jejich oblíbenou hudbu, filmy, koníčky (např. počítačové hry, sport) atd. Tyhleto detaily nám pomohou získat jejich pozornost, klidně podle nich také můžeme vytvořit výukové aktivity.

Lidé obecně mají rádi pocit užitečnosti a důležitosti. Proč toho nevyužít ve třídě? Prostě je požádejte o pomoc. Cokoli. Jakákoli maličkost spojená s projektem, který se právě chystáte začít. Studenti uvidí učitele z trochu jiné perspektivy, více lidské – také nezvládne všechno sám, potřebuje naši pomoc. Touto cestou je možné vytvořit si společně vzájemný vztah, který nemá šanci vzniknout, pokud je učitel vnímán tradičním způsobem, jako někdo studentům vzdálený, k němuž nemají možnost se lidsky přiblížit.

Studenti obzvláště ocení, pokud se téma výuky nějakým způsobem dotýká jejich životů; tím se pro ně stává užitečné, důležité a snadno uchopitelné. Velmi často se studenti (zejména pak ti neochotní) ptají: K čemu mi to v životě bude? Otázka jako taková je vlastně na místě a učitel musí být schopen jasně odpovědět. Pokud to nedokáže, někde bude problém. Odpověď typu „protože to bude v testu“ je nepřijatelná, bohužel ovšem častá. Na podobnou situaci by měl být učitel vždy připraven a koncipovat podle toho své aktivity a výukové strategie.

Zamysleme se rovněž nad prostorem, v němž výuka probíhá. Změna způsobu sezení dokáže přinést nový impuls. Spousta studentů je netečná z prostého důvodu – nenávidí školu a cokoli s ní spojeného. Co se nám prvně vybaví, když se řekne *škola*? Většina by asi odpověděla *lavice, sezení v lavicích*. Skutečně potřebujeme, aby v nich studenti seděli? Určitě ne, alespoň ne vždy. Proč tedy nepřejdeme do třídy a neřekneme: „Pomozte mi ty lavice odnést ze třídy, dneska je nepotřebujeme!“ Můžeme si být jistí, že reakce bude pozitivní. A proč rovnou neopustit budovu? Existuje spousta míst, kde může probíhat výuka. Na jaře a v létě parky a zahrady, za každého počasí pak třeba knihovna plná zajímavých knih a časopisů.

<p>X. GIMNAZIJA „IVAN SUPEK“</p> <p>Agencija za odgoj i obrazovanje Liceo Scientifico Statale Seguena Gymnázium Pavla Jozefa Šafárika Střední škola Náhorní Aquilonis d.o.o.</p> 	
<p style="text-align: center;"><i>Handbook for reluctant, struggling and poor readers</i> (project no. - 2016-1-HR01-KA201-022159) Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union</p>	

MALÉ, ČI VELKÉ KROKY?

Jak již bylo řečeno, vzdělávání slabých a netečných studentů je *obtížné, pomalé a únavné*. Tyto tři klíčové výrazy bychom měli mít na paměti při výběru úvodních textů a tvorbě s nimi spojených aktivit, protože výuka přinese své plody jen tehdy, budou-li texty i aktivity zrcadlit pravý opak – budou tedy *snadné, rychlé a zábavné*, což se každopádně lehce říká, horší je se s tím skutečně poprat.

Očekávat, že se studenti po první hodině do čtení zamilují, by bylo samozřejmě bláhové. Pro začátek je třeba vytyčit si takové cíle, kterých budeme schopni skutečně dosáhnout. Občas se asi budeme muset spokojit s tím, že někdo se o to alespoň pokusil.

Svoji spokojenost bychom následně měli sdílet se svými studenty, což je velmi důležité pro jejich další motivaci. Musíme jim dát možnost zažít úspěch, který by měl v nějaké podobě být dostupný pro všechny a který je životní potřebou každého člověka. Úspěch přináší pocit štěstí, sebevědomí a odhodlání pokoušet se dosáhnout na další mety. K tomu ke všemu je úspěch také návykový – jednou jej dosáhnem a chceme ho znovu a znovu.

Při stanovování cílů by si učitelé měli uvědomovat jistá rizika. Pokud není v silách ani možnostech našich studentů se vytyčeným cílům přiblížit, po nějaké době se zatvrdí a do budoucna bude velmi těžké přimět je dát čtení ještě jednu šanci.

INOVATIVNÍ PŘÍSTUP

Jeden z největších problémů spočívá v tom, že dost učitelů používá pořád dokola ty samé postupy založené na textech známých po generace. Nemůžeme se divit, že to studenty moc nebere. Někteří z nás stále nereflektují fakt, že žijeme v novém tisíciletí oklopeni digitálními médii a celým světem online, kdy si kdykoli můžeme přečíst cokoli, ale nemůžeme všemu věřit.

Knihy z 19. století tak trochu ztratily lesk a doslovné memorování bibliografických údajů známé z hodin literatury se zdá být trochu mimo v době, kdy jakoukoli otázku zodpoví všudypřítomný Google.

Svět kolem nás zaplavily informace nejrůznějšího druhu, důležité je umět je prodat. Z učitele se na tomto místě stává tak trochu podomní prodejce. Pokud jen přijdete s knihou a řeknete, aby si ji přečetli, těžko můžete očekávat nějaký velký ohlas.

Vždycky existoval nějaký seznam. Seznam literatury, kterou musíme přečíst, abychom prošli. Seznam, který většina nenáviděla a jen menšina se jím zabývala. Ti, kteří rádi čtou, by si knihy raději vybírali sami; ty, kteří nečtou, k tomu žádný seznam na světě nedonutí. A právě na tyhle nečtenáře se upínají naše zraky.

Kde a jak začít? Čtení nenávidí. Dejte jim kapitolu z klasické literatury, ať popíše zasazení příběhu v místě a času, charakterizují hlavní hrdiny, a odrovnáte je. Prvně ze všeho musíme zjistit, co je baví, o co se zajímají. Počítačové hry? Dobrá. Příliš učitelů pravděpodobně počítačové hry nehraje, někteří o nich dost možná nevědí vůbec nic. Na druhou stranu, pokud chceme, aby se oni začali zajímat o náš svět literatury, měli bychom být ochotni udělat ten samý krok směrem k nim a

<p>X. GIMNAZIJA „IVAN SUPEK“</p> <p>Agencija za odgoj i obrazovanje Liceo Scientifico Statale Seguena Gymnázium Pavla Jozefa Šafárika Střední škola Náhorní Aquilonis d.o.o.</p> 	
<p style="text-align: center;"><i>Handbook for reluctant, struggling and poor readers</i> (project no. - 2016-1-HR01-KA201-022159) Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union</p>	

zjistit si něco o jejich světě počítačových her. Můžeme je pak jednoduše využít jako most k literatuře – koneckonců podobností můžeme najít dost a dost: hrdina, zápletka, zasazení v místě a času apod. Za každou hrou se skrývá nějaký příběh. Jakmile se nám podaří přimět studenty k vypravování příběhů, jsme na správné cestě.

Děti jsou obecně velmi kreativní a my bychom měli být schopni v nich tuto kreativitu odhalit a podporovat. Usnadnit nám to mohou i digitální technologie, které mladí lidé zkrátka milují. Zkuste požádat své studenty, aby napsali povídku, či krátký dialog. Papír, tužka, nuda. Co kdyby místo toho vytáhli své smartphony a natočili video? Nechtějí být na videu? Jasně, natočíme komiks!

NIKDY TO NEVZDÁVAT

Občas se zkrátka nedaří. Na naši do detailu připravenou hodinu studenti nereagují, nebaví je téma, nezajímají materiály, nedávají pozor, nesmějí se našim vtipům. Někdy prostě nefunguje vůbec nic.

Učitelé přicházející do třídy jsou plni očekávání. Strávili spoustu času přípravou a jsou si jisti, že přinášejí něco extra. Občas jsou však tato očekávání příliš vysoká. Předpokládáme, že studenti budou od samého začátku tiše hltat každé naše slovo, reagovat na otázky, s nadšením a úsměvem plnit zadané úkoly, smát se našim vtipům a po hodině za námi přijdou a poděkují za skvělou hodinu. Když se tak nestane, jsme trochu frustrovaní, jenže je to v první řadě naše chyba.

Mnoho učitelů ovšem začne vinu svalovat na studenty, což následně vede k ještě většímu prohlubování příkopu mezi nimi a jejich studenty. Nesmíme zapomínat, že pracujeme s dospívajícími lidmi, kteří mají své problémy, o nichž většinou nemáme tušení a jež bychom neměli podceňovat, a občas prostě nemají svůj den. Měli bychom mít na paměti, že v jejich věku jsme se chovali víceméně stejně a ne vždy jsme měli náladu se něco nového naučit.

Učitel by měl být vždy tím, kdo bude přemýšlet pozitivně. Ve třídě bývá v průměru okolo dvaceti studentů. Samozřejmě že je téměř nemožné, aby všichni dávali neustále pozor, aby všichni pracovali na sto procent. Nejsou to přece roboti. Učitel by však měl být schopen najít vždy nějaká pozitiva.

ÚVODNÍ AKTIVITY

I v učení platí, že první kontakt bývá rozhodující. Přesně ten moment, kdy vstoupíme do třídy, oslovíme studenty, představíme téma. První moment má potenciál zažehnout něco skvělého, třeba i z úplné nuly; na druhou stranu může také pohřbit i precizně připravenou lekci.

Pokud pro svoji hodinu vybíráme text, měli bychom tak činit s konkrétním důvodem – umělecká kvalita, téma k diskuzi, osobnost autora atd. Učitel by samozřejmě ten důvod měl sám znát, což se bohužel občas neděje. Volbu textu pak před studenty obhajujeme slovy: „Musíme to číst, musíme to téma (podle plánu) probrat, je to součást národního dědictví...“

Nemůžeme jen tak vejít do třídy, rozdat text a říct studentům, že si to mají přečíst, protože to bude v příštím testu. Musíme vždy sami chápat a dokázat jasně formulovat důvod pro čtení

X. GIMNAZIJA „IVAN
SUPEK“

Agencija za odgoj i obrazovanje
Liceo Scientifico Statale
Seguena
Gymnázium Pavla Jozefa
Šafárika
Střední škola Náhorní
Aquilonis d.o.o.

Handbook for reluctant, struggling and poor readers
(project no. - 2016-1-HR01-KA201-022159)
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

konkrétního textu. Tento důvod by pak měl být reflektován v úvodních aktivitách před samotným čtením. Tyto aktivity by určitě neměly zahrnovat žádné čtení, toho bude dost později. Nemůžete přece chtít navnadit nečtenáře ke čtení dalším čtením; jinak můžeme použít v podstatě cokoli jiného – diskuzi, drama, výtvarné aktivity, hry, hlavolamy, písničky, vtipy, videa... Výběr by vždy měl být nějakým způsobem propojen s hlavním hrdinou či tématem následujícího textu a hlavně blízký zájmům konkrétních studentů. Tyto aktivity by měly v první řadě představit téma, zachytit pozornost studentů a motivovat je k aktivní účasti v dalších aktivitách. Měly by vzbuzovat zvědavost z toho, co přijde dále. Je žádoucí, aby byly co nejjednodušší, nestavěné na předchozích znalostech, čímž bychom hned na začátku některé ze studentů vyloučili ze hry.

Vždy můžeme spoléhat raději na jejich fantazii, osobní zkušenost či názor, něco spojeného s jejich každodenním životem. Při zahajování diskuze raději volíme zjišťovací otázky typu ANO/NE, abychom studenty okamžitě aktivně zapojili a nenutili je na úvod k přílišnému přemýšlení. Postup je tedy jednoduchý: začneme od úplného začátku, jdeme po malých krůčcích, bereme vše s humorem a nakonec dojdeme ke čtení.

AKTIVITY PŘI ČTENÍ

Aktivity směřující k práci s textem, pomáhají studentům se samotným pochopením. Zaměřují se např. na nalezení hlavních témat, vyvozování závěrů, schopnost předvídat, průběžné sledování porozumění, sbírání a organizování informací.

Návrhy konkrétních aktivit

1. Najděte hlavní myšlenky odstavců.
2. Označování textu – najděte a podtrhněte části textu nesoucí konkrétní význam či informaci.
3. Segmentace/značení textu – rozbijte text do významových celků a pojmenujte je.
4. Tvorba tabulky – využijte informace z textu k pojmenování sloupců a řádků a doplňte jednotlivé údaje.
5. Diagram – Vytvořte diagram vysvětlující význam textu.
6. Shrnutí vlastními slovy.
7. Rozdíl mezi obecnými a konkrétními myšlenkami.
8. Sledování spojovacích výrazů a jejich využití.
9. Nalezení důkazů potvrzujících předchozí domněnky a předpoklady.
10. Rychlé čtení a nalezení konkrétní informace.
11. Vyhledejte odpověď v textu nebo použijte vlastní úsudek.
12. Odvoďte význam neznámého slova z kontextu.
13. Označit myšlenky, které nechápou a nebo je překvapily.
14. Konverzace ve dvojicích.

<p>X. GIMNAZIJA „IVAN SUPEK“</p> <p>Agencija za odgoj i obrazovanje Liceo Scientifico Statale Seguenza Gymnázium Pavla Jozefa Šafárika Střední škola Náhorní Aquilonis d.o.o.</p> 	
<p style="text-align: center;"><i>Handbook for reluctant, struggling and poor readers</i> (project no. - 2016-1-HR01-KA201-022159) Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union</p>	

Při práci s textem si studenti uvědomují jeho význam i konstrukci a dokáží pak o textu kriticky přemýšlet. Začne je zajímat, proč text nějakou informaci obsahuje a nějakou zase ne. Zaměří se i na slovní zásobu a větné konstrukce. To vše přispívá ke zlepšování jejich dovedností spojených nejen se čtením, ale i psaním.

ZÁVĚREČNÉ AKTIVITY

Tyto aktivity především směřují k upevnění znalostí z četby, jejich aplikování na svět kolem nás a schopnost jejich využití v běžném životě. Umožňují studentům sdílet svoji zkušenost z četby a vyjádřit vlastní názor. Studenti si uvědomí vysoký přínos diskuze a z ní vyplývající zpětné vazby. Zároveň se naučí naslouchat jiným lidem a respektovat jejich postoje.

Návrhy možných aktivit:

- diskuze zaměřená na vyjádření vlastního názoru a reflexi literárního
- debata, při níž jsou studenti rozděleni na dva tábory s opačnými názory, z nichž každý následně obhájí ten „svůj“
- modulování příběhu nebo jeho konce
- přenesení děje do jiného historického, politického či sociálního kontextu
- tvorba jiného díla inspirovaného četbou (obraz, plakát, fotka, komiks, píseň...)
- dramatizace textu
- soutěž na základě četby

POSILOVÁNÍ SEBEVĚDOMÍ SLABÝCH ČTENÁŘŮ

Pokusili jsme se formulovat několik postupů, pomocí kterých mohou učitelé motivovat žáky ke čtení a posilovat tak jejich čtenářské sebevědomí. Na první pohled se mohou zdát jasné a přirozené, zároveň jsou ovšem naprosto klíčové.

1. Čtěte! Číst se naučíme jedině čtením.

Pravidelným čtením jsou u studentů zlepšovány jejich čtenářské kompetence a podporována přirozená zvědavost. Je důležité věnovat čtení, poslechu či vyprávování příběhů alespoň nějaký čas denně; čistě pro radost, bez nutnosti být k tomu dohnán nějakými vnějšími tlaky. Čtením ve třídě máme šanci vyvolat zájem u dalších potenciálních čtenářů.

2. Proměňte se v zapáleného učitele!

Učitel milující čtení se stává dobrým vypravěčem, a tím může svoje zaujetí přenést také na studenty. Ti zároveň získají možnost podělit se o své zážitky z četby. Je tedy důležité, aby sami učitelé navrhovali studentům knihy ke čtení a zároveň respektovali jejich vlastní volbu. Studenti se tak budou cítit aktivně vtaženi do výukového procesu a také pány svých „čtenářských deníčků“.

<p>X. GIMNAZIJA „IVAN SUPEK“</p> <p>Agencija za odgoj i obrazovanje Liceo Scientifico Statale Seguenza Gymnázium Pavla Jozefa Šafárika Střední škola Náhorní Aquilonis d.o.o.</p> 	
<p style="text-align: center;"><i>Handbook for reluctant, struggling and poor readers</i> (project no. - 2016-1-HR01-KA201-022159) Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union</p>	

3. Obklopte se knihami!

Pokud jsou studenti obklopeni knihami, ať už doma či ve škole, posiluje to jejich vztah ke čtení. Učitelé by měli knihy neustále připomínat – koupí, přinášením do školy, půjčováním, citováním, komentováním atd. Rovněž doporučujeme pravidelné setkávání nad literaturou ve školní knihovně.

4. Neustále je povzbuzujte!

Učitel by měl pomoci překonávat strach a nervozitu z nepochopení čteného textu využitím rozličných strategií napomáhajících slabým čtenářům. Důležité je, aby studenty čtení a související aktivity bavily. Pokud na ně kniha zapůsobí, jistě si dají tu práci ji dočíst.

5. Jak se stát čtenářem.

Nezataujte obtíže a oceňujte pokrok. Mladí lidé nejsou zvyklí vynakládat tolik úsilí, času a soustředění na tak komplexní aktivitu jakou čtení představuje. Školní projekt by měl vždy představovat určitou výzvu. Nejdůležitější je zaujmout studenty příběhem a spolu s tím připravit podpůrné aktivity, jež pomohou překonat obtíže a nenechají jediného čtenáře na holičkách.

6. Nekonečné hledání

„Nemůžete nikoho donutit číst, stejně jako nemůžete nikoho donutit, aby se zamiloval či snil.“
(Daniel Pennac) Nezoufejme, že naše studenty čtení nebaví, zkusme pochopit proč. Nenuťme jim něco, co nechtějí, zkusme společně najít, co by chtěli.

7. Kdo dělá knihy nudnými?

Knihy představovaná nudně bude nudná. Knihu, kterou nemá rád učitel, těžko mohou mít rádi jeho žáci. Příběh bude nudný, pokud s ním přijdeme v nevhodnou dobu.

8. Zdržte se hodnocení!

Mladým lidem imponují příběhy plné krutosti a hněvu, který sami cítí kolem sebe. Fascinují je roztodivné světy fantasy literatury. Učitel by tento fakt měl respektovat a nedávat najevo své pohrdání jejich volbou.

9. Utvořme alianci se svým protivníkem

Studenti jsou často nuceni vyplňovat nesmyslné pracovní listy, jejichž řešení nalézají díky internetu. Nebojujme proti internetu, nemůžeme vyhrát; zkusme jej využít ve svůj prospěch. Existuje mnoho stránek se zaměřením na literaturu, rozhovory a autory, audioknihy, online časopisy, recenze knih apod. Studenti mohou dokonce své vlastní stránky vytvořit a průběžně doplňovat.

DŮLEŽITOST VEŘEJNÉHO VYSTUPOVÁNÍ

Schopnost vyjádřit kultivovaně svůj názor v otevřeném dialogu s ostatními je známkou sebeúcty a sebevědomí. Slabí čtenáři se však často necítí dobře, ocitnou-li se ve středu zájmu,

<p>X. GIMNAZIJA „IVAN SUPEK“</p> <p>Agencija za odgoj i obrazovanje Liceo Scientifico Statale Seguenza Gymnázium Pavla Jozefa Šafárika Střední škola Náhorní Aquilonis d.o.o.</p> 	
<p style="text-align: center;"><i>Handbook for reluctant, struggling and poor readers</i> (project no. - 2016-1-HR01-KA201-022159) Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union</p>	

přestože jde jen o jednoduchou konverzaci, které se raději vyhnu, než aby se aktivně účastnili. Je třeba zapojovat je pomalu, klást důraz na sdílení zkušeností a zážitků, ne na výkon. Musíme jim dát šanci na radost úspěchu.

5 důvodů proč je veřejné vystupování důležité pro pokrok u slabých čtenářů

1. Pomáhá upevňovat sebevědomění, odhaluje kompetence, které pak pomáhají zvyšovat sebevědomí
2. Přináší pocity ze sebe samého. Strategie ke sdílení zážitků a pocitů, ukazuje výsledky práce skrze praktické a okamžité příklady.
3. Podpora strategických cílů. Veřejné vystupování nabízí zpětnou vazbu na cestě za splněním stanovených cílů.
4. Prokázání kompetencí a znalostí. Můžeme sdílet názory, předkládat návrhy a efektivně komunikovat.
5. Pochopení nezbytnosti osobní přímé zkušenosti a pokroku.

ZAPOJENÍ RODIČŮ

„Dejte mi lepší rodiče, a já vám dám lepší svět.“ Aldous Huxley

Touha po čtení platí za jeden z důkazů kulturní vyspělosti. Zážitky z četby by měly být v první řadě sdíleny v rodinách a vzorem by svým dětem měli být právě rodiče. Mluvit doma o knihách, číst společně příběhy a pohádky od raného věku napomáhá dětem vytvořit si kladný vztah ke knihám. Společně trávený čas přispívá také k posilování vzájemných vztahů mezi rodiči a jejich dětmi.

Několik nápadů, jak podpořit čtení v rodinách:

1. *„Pokud pomůžete dítěti zamilovat se do jedné, dvou, tří knih, čtení je začne bavit; a v dospělosti se pravděpodobně stanou čtenáři.“* Roald Dahl

Kreativní čtenářská dílna pro děti a jejich rodiče. Jednou za měsíc můžeme pozvat rodiče či jiné příbuzné do třídy, povídat si s nimi o jejich oblíbených knihách a nechat je také něco přečíst.

Cílem je ukázat rodičům, jak jednoduchá aktivita může obsáhnout několik aspektů zásadních pro emoční a intelektuální růst jejich dětí. Vypravování příběhů je součástí vzdělávání a celkového růstu. Sdílení vášně s rodiči dává růst sebevědomí, sebeúctě a také důvěře v ostatní lidi, úctě k dospělým a tím překonávání mezigenerační propasti.

2. *„Nechci dělat přednášky, ale trochu víc lidí by mělo začít trávit alespoň tolik času v knihovnách, kolik ho tráví na basketbalových hřištích.“* Kareem Abdul-Jabbar, basketbalový hráč trenér

X. GIMNAZIJA „IVAN
SUPEK“

Agencija za odgoj i obrazovanje
Liceo Scientifico Statale
Seguenza
Gymnázium Pavla Jozefa
Šafárika
Střední škola Náhorní
Aquilonis d.o.o.

Handbook for reluctant, struggling and poor readers
(project no. - 2016-1-HR01-KA201-022159)
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

Pravidelná setkávání rodičů s dětmi v knihkupectvích. Projekt zaměřený na sdílení knih a názorů ve spolupráci s kavárnami a knihkupectvími. Minimálně první setkání by mělo být organizováno místní školou.

Cílem je povzbudit rodiče, aby nečetli dětem pouze z povinnosti, ale aby se z toho pro ně stal koníček a zábava, o kterou se mohou dělit s dalšími rodiči. Výměna nápadů, vzájemná inspirace, zejména pak pro jejich ratolesti.

3. *„Zakládání knihoven bylo jako stavění veřejných zásobáren a pevností proti duchovnímu ochlazení, které jistým způsobem spatřuji na obzoru.“* Marguerite Yourcenar

Naplněte domov knihami a podporujte tak četbu u svých blízkých. Školy by s pomocí knihkupectví, nakladatelství, knihoven a dalších sponzorů mohly organizovat sbírku knih pro chudé rodiny, které si jejich koupi nemohou dovolit. V ideálním případě by se do projektu měli v co největší míře zapojit sami studenti.

Cílem je dostat se do kontaktu s dotčenými rodinami a vytvořit dlouhodobý udržitelný projekt, jenž podpoří mladé lidi z hůře sociálně situovaných rodin.

4. *„Za to nejkrásnější, co jsme kdy četli, skoro vždy vděčíme svým milovaným.“* Daniel Pennac

Kniha ročně. Učitelé spolu s rodiči přichází s nápadem, že nejlepším dárkem pro lidi všech generací je kniha.

Cílem je motivovat rodiče, aby zprostředkovali svým dětem hodnotu knihy, jež jim pečlivě vybrali, čímž by měli napomoci vytvoření pouta mezi mladým čtenářem a jeho knihou. V ideálním případě by knihu mohli navíc doprovodit srdečným věnováním. Důležitá je ovšem rovněž zpětná vazba: povídání o knize po jejím přečtení, doporučení dalším členům rodiny, sdílení zážitků z četby atd.